

STRAŠEN VIHAR OPUSTOŠIL CENTRALNO EVROPO

SILOVIT TORNADO S TOČO JE UNIČIL SKORO VES PRIDELEK; DESET MRTVIH V JUGOSLAVIJI

Vihar je nastal nad Nemčijo ter se je usmeril proti Češki in Moravski. — Nad Avstrijo je pihal z naglico stotih milj na uro. — Sila vetra je bila tako strašna, da je odkrivala grobove. — Povzročena škoda je ogromna.

LONDON, Anglija, 5. julija. — Tornado, ki je divjal včeraj po centralnem delu Evrope, je povzročil ogromno škodo v Čehoslovski, Avstriji, Jugoslaviji, Nemčiji in Švici.

Skoro vsi pridelki so uničeni.

Osemindvajset oseb je bilo usmrčenih, na stotine pa poškodovanih. Vihar je spremljala debela toča.

Brzjavne in telefonske zveze so prekinjene.

Vihar se je pojavil nad Nemčijo ter oddivjal proti Češki in Moravski. Nad Avstrijo je pihal z naglico stotih milj na uro. Nad Avstrijo se je vihar razcepil v dva toka. Prvi se je usmeril proti Švici, drugi pa proti Jugoslaviji.

V Norimbergu je zdrobila toča na tisoče oken.

Na Češkem je bilo usmrčenih osem oseb, deset v Avstriji in deset v Jugoslaviji. Na stotine oseb je poškodovanih.

V moravski vasi Ohrozim je bil veter tako močan, da je razkril na pokopališču več grobov.

V Avstriji je porušil vihar cerkvene zvonike, brzjavne droge ter ruval drevesa.

BEOGRAD, Jugoslavija, 5. julija. — V vasi Zenica je utonilo deset oseb, ko je reka Bosna nenadoma narasla. Vaščani so pobegnili na višje ležeče kraje.

PRAGA, Čehoslovaška, 5. julija. — Škoda, ko jo je povzročil vihar, je neprecenljiva. Skoro vsa letina je uničena.

RAZKOL MED KOMUNISTI

Skupina ameriških komunističnih voditeljev je bila zadržana v Moskvi. — Boj za nadvlado v stranki.

Skupina vodilnih ameriških komunistov je bila zadržana v Moskvi na povelje komunistične internacionale. V Združenih državah pa se je unel oster boj za kontrolo v vodstvu delavske ali komunistične stranke, ameriške panoge komunistične internacionale.

Ameriški komunisti so sicer še ostali kot gostje v Rusiji, med njimi tudi prejšnji socialistični kongresnik Ben Gitlow, ki je bil lani kandidat za podpredsedniško mesto delavske stranke. Nadalje sta v Moskvi Bertram Wolfe in Joseph Pogany, svojočasni pomočnik Bele Kuhne.

Nezadovoljnostem v stranki načeljuje J. Lovestone, ki je bil do pred kratkim neoporečen diktator komunistične stranke v tej deželi ter so ga smatrali za nekakega ameriškega Stalina.

ROJAKI, NAROČAJTE SE NA
"GLAS NARODA", NAJVEČJI
SLOVENSKE DNEVNIK
V AMERIKI.

ŠPANSKI AVIJATIKI V MADRIDU

Ponesrečeni španski letalci so dospeli s svojimi angleškimi tovariši v špansko glavno mesto ter so bili navdušeno sprejeti.

MADRID, Španija, 5. julija. — Španski letalci major Ramon Franco in njegovi trije tovariši, ki so nameravali poleteti v Združene države, pa so morali pristati v bližini Azorov na morju, so dospeli danes semkaj v spremstvu kaplana angleškega parnika "Eagle", ki jih je rešil.

Pozdravila jih je velika ljudska množica. V vojnem ministrstvu so jim podelili na čast slovesno pojedino. Ministrski predsednik Primo de Rivera je nazdravil Španski in Angliji ter angleški mornarici.

SEST HRIBOLAZCEV SE JE PONESREČILO

TACOMA, Wash., 4. julija. — Na Mt. Rainier se je ponesrečilo šest hribolazcev, ki so padli v globoko razpoko v ledeniku. Vsa prizadevanja, da bi jih rešili, so bila brezuspešna.

MELLON BO SKOROGOTOVO RESIGNIRAL

Predsednik Hoover je že pogosto ignoriral predloge zakladniškega tajnika. — Mellon ve, da izgublja vpliv.

WASHINGTON, D. C., 5. julija. Predsednik Hoover je že večkrat omalovaževal zakladniškega tajnika Andrewa Mellona, in vsled tega so pričele tukaj krožiti govorice, da bo Mellon odstopil kmalu potem, ko bo senat ratificiral Youngov reparacijski načrt, v kolikor se tiče Združenih držav.

Vsa taka poročila so bila dosedaj sicer še vedno zanikana, pa je najbrž nekaj resnice na celi stvari.

Dasi noče Mellon z nikomur razpravljati o svojih odnosih z Belom Hišo, so vendar njegovi prijatelji prepričani, da zelo trpko občuti izgubo vpliva.

DEČEK UBIT RADI ZAPESTNE URE

PATERSON, N. J., 5. julija. — Tolpa treh dečkov je napadla včeraj nekega mladca iz Patersona, ker je nosil zapestnico ter ga ubila najbrž vsled sunka v vrat. Zdravniki v St. Joseph bolnici so rekli, da se je deček zadušil, ker mu je bil zlomljen goitanec.

OTROCI VIDELI OČETA UTONITI

FRANKLIN, Mass., 5. julija. — Stanley Corbett, star 31 let, je utonil včeraj v neki mlaki, dočim so ga trije njegovi otroci gledali z brega, ne da bi mu mogli pomagati. Corbett je padel iz majhnega čolnika.

TORONTO OZEMLJE PREPLAVLJENO

TORONTO, Ont., 5. julija. — Najhujša povodenj v letih se je završila tukaj, in južni veter je še povečal intenzivnost povodnji preko celega dneva. Rešilne posadke so bile poklicane, da rešijo prebivalce v čolnih iz njih preplavljenih domov, a njih prizadevanja so bila skoro brezuspešna.

LINDBERGH DOSPEL V NEW MEXICO

CLOVIS, N. M., 5. julija. — Polkovnik Charles Lindbergh in njegova žena sta dospela danes semkaj ob polni zjutraj iz Amerillo, Texas, kjer sta se ustavila na poti iz Wynoka, Okla. Prihodnji cilj bo Albuquerque, N. M. in Mrs. Lindbergh bo odšla tjakaj z vlakom, dočim bo polkovnik Lindbergh nadaljeval svoj polet.

SING SING PROSLAVIL ČETRTI JULIJ

OSSINING, N. Y., 5. julija. — Deset mornarcev v smrtni hiši Sing Singa, med njimi tudi Fred Edel, ki je oropal ter umoril Mrs. Emeline Harrington, je bilo deležnih prazničnega razpoloženja. Poseben obred ter radijsko zabavo je priredil warden Lawes ob priliki četrtega julija.

POLOŽAJ PLETILCEV NA JUGU

Z uveljavljenjem unije je zavel nov duh med pletilci v državi North Carolina.

MARION, N. C., 5. julija. — Organizacijska kampanja med tekstilnimi delavci, katere so gospodarji že do krvi izsesali ter so živel v strašnih razmerah, je sedaj v polnem teku.

East Marion, kjer se nahaja Marion Manufacturing Company, je tipično mesto za razmere, ki so napotile izključno ameriške delavce, da so se pridružili uniji.

Zgodaj zjutraj je videti majhne deklice in dečke, prehitro ostarele očete in matere, hoditi na delo po ozkih in temnih ulicah.

Plače v East Marionu so znašale od dveh dolarjev in pol do deset dolarjev na teden. Toliko se zaslužila mlada dekleta, ki morajo biti že izveščane pletilke. Mladenci zaslužijo od pet do osem dolarjev na teden, možki po enajst dolarjev, ženska pa po šestnajst dolarjev na teden.

Delo se pričinja pred šesto uro zjutraj, ter se konča ob šestih zvečer. Nočna šifra se pričinja ob šestih ter se konča ob petih zjutraj z majhnim odmorom opolnoči.

Delavci so se začeli zavedati svojega neznosnega položaja ter sklenili da se organizirajo. Kakorhitro je kompanija to izvedela, jih je dosti spodila iz službe.

TURISTI ROMAJO V MOKRO CANADO

GRAND HAVEN, Mich., 5. julija. Ves promet je bil blokiran danes od turistov, ki so namenjeni v Canado. Naval se je pričel še predvečerajšnjim ter je trajal nemoteno naprej preko celega praznika. Priseljeniške oblasti so preprečene, da bo dohod turistov prekosil lanski rekord za nekako 5 odstotkov.

DR. MAYO SE BO UDELEŽIL VAŽNEGA SESTANKA

MONTREAL, Canada, 4. julija. Dr. William Mayo, ki je vodja slavne klinike v Rochester, Minn., je odpotoval včeraj v Anglijo, kjer se bo udeležil konvencije angleške zdravniške družbe.

IZJALOVLEN NAPAD NA PLAČILNEGA MOJSTRA

MEXICO CITY, Mehika, 5. jul. Poročila iz Ague Calientes so javila danes, da je bilo sedemnajst vstaev ubitih in več ranjenih, ko so hoteli iz zasede napasti zveznega plačilnega mojstra ter njegovih petnajst oboroženih spremljevalcev.

OČE USTRELIL MORILCA SVOJE HČERE.

KEWANEE, Mo., 5. julija. — Claude Mayberry je snubil šestnajstletno hčerko farmerja Hendersona. Ker ga ni hotela uslišati, jo je ustrelil. Ko je njen oče slišal strel, je prihitel s puško na dvorišče ter ustrelil morilca.

DESET JAPONSKIH MORNARJEV USMRČENIH.

KEELUNG, Japonska, 5. julija. — V Zuluhi premogovniku je nastala eksplozija, ki je zahtevala deset človeških žrtev. Nad sto premogarjev je bilo ranjenih. Kaj je povzročilo eksplozijo, ni bilo mogoče dognati.

MORNARICA IN ARMADA ZA ENFORCEMENT

Generalni tajnik metodistskega zmernostnega odbora je predlagal jako drastične odredbe za izvedbo osemnajstega amandamenta.

Vsako kršenje narodne prohibicijske postave bi bilo treba kaznovati kot zločin. Kaznovati bi bilo treba prodajalca in pivca. Armado in mornarico naj bi uporabili za strogo izvedenje 18. amandamenta in Volsteadove postave.

Tako je izjavil danes Clarence True Wilson, generalni tajnik metodistskega zbora, v nekem članku, ki ga je objavil v Colliers magazinu.

Fred kratkim je senator Cope-land strogo napadel Wilsonovo organizacijo ter njene aktivnosti. Wilson je rekel, da je kongres moralno obvezan skrbeti za izvedenje določb Volsteadove postave. Najprej bi bilo treba obsoditi kršilce na zaporne kazni, potem jih pa strogo nadzorovati.

SAMOMOR OSTARELEGA ZAKONSKEGA PARA

EAST ORANGE, N. J., 5. julija. Frederick Sutter, ki bi bil danes star petinsedemdeset let, ni nameraval praznovati četrtega julija. Že dve leti je bil invalid ter je ležal v postelji. O vsem tem je razpravljal s svojo ženo, ki je par let mlajša. Prišla sta do zaključka, da jima preostaja le še samomor. Včeraj zvečer sta oodvila piln in se zadušila.

ZASTRUPLJENI OTROCI BODO OKREVALI

TRENTON, N. J., 5. julija. — Vsled zauživanja pokvarjenega mleka se je zastrujilo trinajst otrok. Zdravniki so jim izprali želodce ter pravijo, da bo do okrevanja.

MORILEC ČRNCA BO MORAL UMRETI

TALLAHASSEE, Fla., 5. julija. — Prvi beli človek, ki bo moral umreti v Floridi radi umora črnca, bo Britt Pringle iz Jacksonvill, razven če bo dobil nepričakovan odlog pred polenajsto uro jutri zjutraj. Dokazi, da temelju katerih je bil Pringle spoznan krivim, so pokazali, da je zvalil črnca v močvirje v bližini Jacksonvilla ter ga ubil s sekuro, ker se je hotel polastiti njegove lesne trgovine.

JAPONSKA ZA NADALJNO RAZOROŽENJE

TOKIO, Japonska, 4. julija. — Admiral Takarade, mornariški minister v novem liberalnem kabinetu ministrskega predsednika Hamaguchija, je rekel danes, da bo Japonska še nadalje omejevala oboroževanja na morju.

Taka omejitev se bo završila v skladu s principi obrambe države.

PORTUGALSKI KABINET ODSTOPI.

LIZBONA, Portugalska, 5. julija. Kabinet ministrskega predsednika Freitasja je danes vložil svojo demisijo. Predsednik republike je demisijo sprejel.

KABINET. KRIZA V FRANCIJI

Da potisnejo na stran zunanje zadeve, se skušajo začeti baviti z domačimi vprašanji.

PARIZ, Francija, 5. julija. — Vladi je danes pretela najhujša kabinetna kriza iz leta 1926, ko so poslanci levega krila zbirali vse svoje moči, da strmoglavijo ministrskega predsednika Poincareja.

Najprej so porazili vlado, ko je finančna komisija glasovala, naj se vključi v zadolžno pogodbo rezervacijo, s katero bi se spojilo francoske vojne dolgove v Združeni državi z nemškimi plačili po Youngovem reparacijskem načrtu.

V zadnjem hipu so spravili vladni zastopniki na dan nekaj domačih predlogov in tako že začasno potisnili na stran zunanje zadeve in preprečili krizo.

BERLINSKI RAZGRAJČI ARETIRANI

BERLIN, Nemčija, 5. julija. — Tukaj je bilo aretiranih več dijakov, ko so nanovo izbruhnile demonstracije proti versalski mirovni pogodbi. Vlada je demonstracije strogo prepovedala.

POLJAKI PROSLAVILI ČETRTI JULIJ

VARŠAVA, Poljska, 5. julija. — Proslava četrtega julija na Poljskem se je završila letos v dosti večjem obsegu, ker je to prvo leto Hooverjeve administracije. Mr. Hoover, ki je načeloval pomožni komisiji v Evropi po vojni, je na Poljskem splošno priljubljen in ljudje se dobro spominjajo njegovega dela za uboge.

Varšavske ceste so bile okrašene z ameriškimi in poljskimi zastavami in godba je igrala ves dan na Hooverjevem trgu, pred ameriškim spomenikom.

Varšavska radijska postaja je razširila patriotičen nagovor in javen sestanek se je vršil v mestni hiši, katerega se je udeležil tudi predsednik Mosciški. Na večer se je vršil koncert.

KONKORDAT MED NEMČIJO IN VATIKANOM

Glavni odbor pruskega deželnega zbora je odobril sklenitev konkordata z Vatikanom. — Dijaške demonstracije proti pruski vladi.

BERLIN, Nemčija, 5. julija. — Glavni odbor državnega zbora je s tremi glasovi večine odobril sklenitev konkordata z Vatikanom. Sprejem te odredbe je sedaj zagotovljen.

BERLIN, Nemčija, 5. julija. — Tekom neke dijaške demonstracije proti pruski vladi je prišlo do vročih spopadov med policijo in komunističnimi dijaki. Več oseb je bilo pri tem ranjenih. Dva komunistista sta bila aretirana.

DRAŽDANI, Nemčija, 5. julija. — Navzlic vladnemu ugovoru je sklenil deželni zbor z 49 glasovi proti 46, da bo takoj ukrenil glede nezupnice, ki so jo stavili komunisti. Vsled tega je stališče novo stvarjena Burgerjevega kabineta jako ogroženo.

COOLIGE STAR 57 LET

NORTAMPTON, Mass., 4. julija. Prejšnji predsednik Calvin Coolidge, je star danes 57 let. Dan namerava preživeti mirno na svojem tukajšnjem domu. V dar je dobil dva kolača. Enega mu je spekel kitajski kuhar na prejšnji predsedniški jahti "Mayflower", ki ima sedaj v New Yorku restavrant. — Drugi kolač mu je poslala neka pekovska zveza iz Brooklyna.

NEVIHTA V BOSNI

PARIZ, Francija, 3. julija. — Iz Beograda javljajo, da je bilo tekom hudega viharja v Bosni ubitih enajst oseb. Dosti krajev je preplavljenih. Povzročena škoda je ogromna.

Povodenj je bila posledica več dni trajajočega deževja.

DENARNA NAKAZILA

Za Vaše ravnanje naznanjamo, da izvršujemo nakazila v dinarjih in lirah po sledečem ceniku:

v Jugoslavijo		v Italijo	
Din.		Lir	
500	\$ 9.30	100	\$ 3.75
1,000	\$ 18.40	200	\$ 11.30
2,500	\$ 45.75	300	\$ 16.80
5,000	\$ 90.50	500	\$ 27.40
10,000	\$ 180.00	1000	\$ 54.25

Stranke, ki nam naročajo izplačila v ameriških dolarjih, opozarjamo, da smo vsled sporazuma s našim vsesom v starem kraju v stanu znižati pristojbino za taka izplačila od 8% na 3%.

Pristojbina znaša sedaj za izplačila do \$30. — 60c; za \$50 — \$1; za \$100 — \$2; za \$200 — \$4; za \$300 — \$6.

Za izplačilo večjih zneskov kot gornj navedeno, bodisi v dinarjih ali dolarjih dovoljujemo še boljše pogoje. Pri velikih nakazilih priporočamo, da se poprej s nam sporazumete glede načina nakazila.

IZPLAČILA PO POŠTI SO REDNO IZVRŠENA V DVEH DO TREH TEDNIE
NUJNA NAKAZILA IZVRŠUJEMO PO CABLE LETTER SA
PRISTOJBINO 75c.

SAKSER STATE BANK

62 CORTLANDT STREET, NEW YORK, N. Y.
Telephone: Barclay 0390

"Glas Naroda"

Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Sakser, President Louis Benedik, Treasurer
Place of business of the corporation and addresses of above officers:
216 W. 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays.

Za celo leto velja list za Ameriko	Za New York za celo leto	\$7.00
in Kanado	Za pol leta	\$3.50
Za pol leta	Za inozemstvo za celo leto	\$7.00
Za četrt leta	Za pol leta	\$3.50

Subscription Yearly \$6.00.

Advertisement on Agreement.

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izveniš nedelj in praznikov.

Dopisi brez podpisa in osebnosti se ne priobčujejo. Denar naj se blagovolj pošilja po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prosimo, da se nam tudi prejšnje bivališče naznači, da hitreje najdemo naslovnik.

"GLAS NARODA", 216 W. 18th Street, New York, N. Y.
Telephone: Chelsea 3878

DOBRODUŠEN NASVET

Ko je lani odšel s Ameriko slovenski pevec Šubelj, je starokrajsko časopisje kaj pikro komentiralo njegov odhod.

Pisalo je o "pevcu, ki je kar preko noči izginil, menda v deželo dolarjev".

Šubelj ni imel nikakih iluzij. To so pričale priprave za njegov skromen nastop v New York. Toda koncert je nepričakovano dobro uspel, kar je dalo pevcu pravo pobudo.

Naši rojaki, ki že na leta niso slišali pevca po božji volji, so ga vabili od naselbine do naselbine, in še prej kot v enem letu je bil njegov uspeh v moralnem ter menda tudi v materialnem oziru popoln.

Ljubljansko časopisje je začelo pisati o "opernem pevcu gospodu Šublju, ki prireja zelo uspešne koncerte po Ameriki".

In tako smo imeli kmalu za njim čast pozdraviti in slišati slovensko koncertno in operno pevko gospo Lovsetovo, ki je tudi žela velike uspehe, bolj v moralnem kot v materialnem oziru.

"Dejanja mičejo, zgledi vlečejo", pravi neka prislovica.

Pevci z dosti večjim renomejem, kot ga je imel Šubelj v domovini, so se pričeli odpravljati v Ameriko, v edinem namenu seveda, da osrečijo s svojo umetnostjo ameriške Slovence.

Mi jako dvomimo, da bi bili za svoje napore tako nagrajeni, kakor upajo, da bodo.

Utegne se celo primeriti, da se bo ta ali oni razočaran vrnil brez zaželenih dolarjev v dinarsko deželo.

Dejstvo o večni lepoti slovenske pesmi, ne more izpodbiti naše narodne trditve, da je vsaka pesem le nekaj časa lepa.

Sicer pa želimo posetnikom obilo uspeha in sreče.

EDEN IZMED MNOGIH

Država Maine je imela prohibicijo še predno je bila uveljavljena po vseh Združenih državah.

Državo Maine zastopata v senatu dva senatorja, ki morata biti seveda suhača in pol. Ze vsaj navidez.

Kmalu po uveljavitvi prohibicije so se pojavile v Ameriki družbe, ki poštenim in postavnim potom prispevajo h kršitvi osemnajstega admendmenta.

Prodajajo nezavrel mošt, ki pa začne vreti, ko je na varnem, ako se vsuje vanj par žličice kemikalije.

Tudi senator Gould v državi Maine je naročil iz Californije sodček take oživljajoče pijače ter jo je prepiral soglasno z navodili.

Posledice so bile presenetljive.

To je razvidno iz zahvalnega pisma, ki ga je pisal dotični kompaniji ter je bilo objavljeno tekoma neke sodnijske razprave.

Ker je Maine strogo suhaška država, — piše senator, — boste nemara domnevali, da sem tudi jaz suhač. Pa vam kar popravici povem, da nič kaj ne simpatiziram s prohibicijonisti. Vedno sem bil in bom prijatelj dobrega piva in lahkih vin. Iskrena hvala za pošiljatev. Iz vašega mošta se mi je posrečilo napraviti močno vino. . .

To pismo je v vseh ozirih zanimivo.

Senator Gould je glasoval za vsako suhaško odredbo. Vsako suhaško odredbo je navdušeno zagovarjal.

Pismo je nepobiten dokaz o poštenosti prohibicijskih parlamentarcev.

Novice iz Slovenije.

Strašna smrt 3-letnega otroka.

Pri požaru ki je izbruhnil v Mišjem dolu v primskovski fari, je prišel Alojzij Primožič, po domače Kosmačarjev ob vse svoje premoženje. Ob življenje pa je prišel tudi njegov najmlajši otrok, 3-letni Janežek, ki ga je zatekla smrt v gorečem seniku.

Družina posestnika Primožiča je bila z doma na travnikih, za čuvanje hiše so pustili doma oba sinčka, prvemu je bilo 5 let, mlajšemu pa šele 3 leta.

Starejši fantiček je staknil neke vžigalice, z bratcem sta odšla nato v senik, kjer sta prižigala "lučke". Goreča vžigalica je padla v suho seno in v hipu je bilo vse v plamenu.

Starejši deček je zbežal, Janežka pa je nenadni plamen tako premočil, da je pozabil na beg.

"Janežek! Beži, beži, da te ne bo ogenj opekel", je klical starejši bratec mlajšemu, ki pa si ni znal pomagati iz obnega položaja.

Dim ga je pričel dušiti, starejši ga je hotel izvleči iz požarišča, pa mu ognjena pregrada ni dala do njega.

V obupnem strahu se je nato starejši dečko skril. Ko so prihiteli s travnikov Kosmačarjevi in njih sosedje, je bilo za gašenje že prepozno. Kjer je stala malo prej še kmetija, je bilo v kratkem času žalostno pogorišče. "Kje pa sta naša dva fantička?" so pričeli spraševati užaloščeni starši. Stikali so in spraševali, dokler niso našli starejšega, osmojenega, preplašenega, obupanega, ki je globoko in krčevito ihtel.

"Kje pa je Janežek?" so ga domači obsuli z vprašanji.

Z ožgano roko je pokazal na senik. Z obupnim krikom je stekla mati tjakaj. Med pepelom in železjem in ožganimi hlodi so našli ostanke nesrečnega deteta. Janežek je našel grozno smrt v gorečem skednju.

Pri pogrebu ni niti eno oko ostalo suho ob pogledu na grozovito prizadeto Kosmačarjevo družino, ki je izgubila tako nenadoma hišo in nedolžnega otročička.

Smrtna nesreča pri delu.

Delavec Fojkar je vozil 17. junija z dvoprežnim vozom po stari cesti proti Škofji Loki. Nasproti mu je prišel avtobus, zaradi česar se mu je splašila vprežena živina. Fojkar je padel pod voz in kmalu nato umrl. Prepeljali so ga v mrtvašnico tukajšnjega pokopališča.

Najdba starih okostij.

V bližini kolodvora Škofja Loka so delavci ob priliki kopanja našli v zemlji stara človeška okostja.

Samostan Pieterje

Pri St. Jerneju ni na prodaj, kakor se splošno govori. Zaradi strogih predpisov kartuzijanskega reda naši rojaki sicer ne vstopajo v samostan, kako se je morebiti pričakovalo, vendar samostan ni brez slovenskega naraščaja. Posebno med laiki jih je več, med duhovništvom samo eden.

Ko bo vprašanje agrarne reforme končno rešeno, se bo tudi v tem samostanu odločil način gospodarstva. Vendar se samostansko premoženje ne bo razprodalo.

Dva samomora.

Nekdaj so bili samomori v Poljanski dolini nekaj skoro neznanega. Sedaj pa že tudi naši ljudje sami beže iz življenja. Tako se je v gozdu obesil 25-letni kmečki fant Jakob Cankar iz Brobovnece zaradi nesrečne ljubezni. Njegova izvoljenka je imela hišo in nekaj denarja, on pa je bil revež. Sestra izvoljenke ga je zaradi revščine po strani gledala in kadar je prišel v vas, ga je zmerjala. To je fanta tako bolelo, da si je v bližnjem gozdu vzel življenje.

V trenutni duševni zmedenosti si je končal življenje Jakob Kos, po domače Opekar. Mož je prebival na Trati in izdeloval je strešno opeko. Zadnje čase je bil nekam potrt in zmeden. Ko je prišel v pondeljek 24. junija iz šole njegov 11-letni sin, je našel očeta v mlaki krvi in sobo vso okrvavljeno. Nesrečenec si je bil z britvijo prerezal glavne žile. Jakob Kos je bil star 46 let in je zapustil več otrok.

Zadet od strele ostal — živ.

17. junija popoldne je imel zopet en del Belokrajine nevihta s točo. Pri tej priliki je udarila strela

v 25-letnega Pera Jakovčiča, podomače Lokvarja, iz vasiče in Cerkvišče, občina Podzemelj, in ga ni ubila. Bil je na polju s svojo ženo in služkinjo, ko se je nevihta blizala, ter se med dežjem in točo vrčal domov. Začetkoma sta z ženo tekla, potem pa šla običajen hitri korak. Dobrih sto korakov pred vasjo pa je nenkrat udarila strela. Oba sta bila takoj na tleh. Žena Anče je bila osem korakov dalje od moža. Zračni pritisk jo je vrgel k tlom ter ji zavil suknjo okoli glave. Tako je prišla zopet k zavesti in se čudila, kako je mogla pasti. Odmotala si je suknjo ter se ozrla nazaj, da pogleda za možem, kje da je. Trenutno ni zapazila, pa si je mislila, kako je mogel iti mimo nje, ko je bil vendar za njo do deset korakov in bi ji moral vendar pomagati, da bi vstala, če je že padla. Ko se je dvignila, je opazila moža, kako leži z glavo proti zemlji. Počela ga je tresti, naj vstane, toda od njega ni bilo znaka življenja.

Pričela je klicati na pomoč. Mati njegova jo je prva opazila, ter takoj prišla k njemu in ga pomogla. Mož jo je tresel, toda zaman. Začeli so ga vtrajno drgniti po vsem telesu in po enournem drgnjenju je dal prvi znak od sebe, da je živ s tem, da je bolesto zastokal. Poslali so po zdravnika dr. Kuessela, ki je bil z avtom slučajno v Podzemlju na Kolpi pri kolu. Takoj se je pripeljal ter nudil nesrečnemu Jakovčiču prvo pomoč. Nesrečnik se ni zavedel 12 ur ter je prihajal polagoma drugi dan zopet k zavesti.

Niti Jakovčič, niti Anče nista slišala groma in nista videla bliskov. Pač pa so ga posteno slišali ljudje v bližnjih hišah, ko so zbežali tekalci okrog in gledali z bojaznijo, kam je udarilo.

Petra Jakovčiča je strela zadela naravnost v glavo, mu razcefrala klobuk ter ima nad desnim sencem precej ožgane lase in precejšnjo opeklinasto rano. Od tam je šla strela po obrazu čez brado, preskočila na prsa. Velike opeklino so po prsih, ob pasu, kjer so hlače zapete, pa je največja. Strela mu je raztrgala pas. Ves trebušni del je ožgan. Potem je šla strela po levi nogi do kolena, nakar je preskočila iz kolena leve noge v desno nogo ter po njej v zemljo. Tam, kjer je strela prešla v zemljo, je napravila luknjo v dobro utrjeni cesti 65 cm globoko. Brzko ne je bila leva noga v premikanju ter se nj v tem trenutku dotikala zemlje, zato je strela preskočila v desno, ki je bila zvezana z zemljo.

Vsekakor je to zanimiv primer. Nesrečnik polagoma prihaja k sebi, čuti pa velike bolečine v črevesju. Dejstvo je, da je v Jakovčiča udarila strela popolnoma, ne da bi ga oplazil mogoče samo del strele, kajti v precejšnji razdalji ni nobenega višjega objekta ter je bil on sam najvišji objekt.

Jakovčič sam pravi, da je čudež nad čudeži, ker je ostal pri življenju.

Nevihta s točo.

15. junija je bila v Trzinu tako huda nevihta s točo, kakršne ne pomnijo niti najstarejši ljudje. V trenutku so bile vrtno grede bele kakor sneg in pokrite z debelo točo.

ZACEL JE IZHAJATI NA ZADNJI STRANI NASEGA LISTA ROMAN

MLADA LJUBEZEN

Čitatelji že dolgo niso čitali kaj tako lepega, iskrenega in pristranskega.

Kdor naroči "Glas Naroda" do

15. JULJA

mu pošljemo vse številke od prvega dne naprej, da ne bo zgrešil krasnega romana.

Dopisi.

Conemaugh, Pa.

Koncert in piknik, ki ga je društvo "Bled" priredilo dne 15. in 16. junija t. l., ni bil prav posebno dobro obiskan, ali vseeno je društvo napravilo okrog \$200 čistega dobička. Naznaniti hočem, da je zdaj društvo "Bled" prenehalo z vajami do 1. septembra t. l.

Rojaki in rojakinje, kateri se čutite, da ste pevci, lahko pristopite k "Bledu", kadar zopet prične z vajami. Vaje se prične 1. septembra t. l., to je v nedeljo ob 2. uri popoldne v pevski dvorani nad Slovensko hranilnico, First St., Conemaugh, Pa.

V vročih dnevih je dr. "Bled" sklenilo prirediti piknik, kateri se vrši v nedeljo dne 14. julija na Jack Walligorvi Farmi (Goods Corner) na katerem se bo izžrebalo.

Dobro pri tem je bilo le to, da je toča padala med gostim dežjem in ni napravila prehude škode. Posestniki malih vrtov so po nevihti, ki je trajala kakor trideset ure, v največjem strahu prilezli iz svojih bivališč in žalostno ogledovali solato, ki je skoro zginita s površja v zemljo.

Domači na delu, vlomilec v hiši.

Po treh dneh vlomih v malem naselju Ušjeju so ljudje svoje imovino stražili. Ker pa ni bilo dvatrit dni nikakega vlomov, so popustili s strogim nadzorovanjem domačij, misleč: "Vlomilec jo je gotovo že odkuril kam drugam. Najbrže je opazil, da so mu postala pri nas šla že prevroča!"

Tat pa se je par dni mastil z ukradenim plenom in lenaril v skritih kotičkih poljske okolice. Ko je izpraznil svojo zalogo, se je znova lotil tatinskega posla. Pred dnevi je vlomil ponovno na Borovaku, vasi v poljski okolici, pri kmetu Francu Golobu. Golobova družina je bila zaposlena na njivi, ki ni oddaljena niti 50 korakov od domačije. Ta čas je vlomilec s silo udrl skozi zaklenjena vrata in v zaklenjeno sobo. Ker se je počutil dovolj varnega, je temeljito pogledal vso hišo.

Ko je odstranil iz zaklenjene zidne omarice vrata, je pobasal denar, ki ga je imel tamkaj shranjenega hošni gospodar. Prazno listnico je pustil gospodarju za spomin.

Nato se je spravil še nad skrinjo, kjer je hranila svoje stvari domača hči. Tudi njej je odnesel nesel nekaj gotovine. Po izvršenem pregledu je spravil tat vse lepo nazaj v prvotni red. Domači zaradi tega, ker ni bilo opaziti nikakega nereda in ker ključavnice niso bile pokvarjene, par dni niso opazili tatvine.

Po načinu, kakor je bilo vlomileno pri Golobu in glede na prejšnje tatvine, je upravičen sum, da je v vseh navedenih primerih vlomilec ena in ista oseba, ki se na svoj posel zelo dobro razume in pozna trdi poljske razmere.

Za držnim rokovnjačem poljeđuje orožniki.

Aretacija nevarnega tatu.

21. junija popoldne je bil v Zagorju aretiran od policije in sodišča na Sušaku že dolgo zasledovani 31. letni Viktor Smolnikar. Mož se je zjutraj v avtomobilom pripeljal od postaje in je med vožnjo sopotnike povpraševal, kje je orožniška postaja. Orožnikov se je hotel očitno izogniti in je stopil k sedarjskemu mojstru Vodišku. Sopotniki pa so obvestili orožništvo o prihodu sumljivega človeka. Orožniki so našli Smolnikarja pri sedlarju Vodišku in ker so ga takoj spoznali iz zasledovalnih spisov, so ga odvedli s seboj.

Aretirani Smolnikar je pripovedoval, da je prišel iz Celja in da je bil poprej dalje časa zaposlen na Golniku in v Savinjski dolini. Pri sebi je imel večjo svoto denarja. Smolnikarjeve izpovedi so bile polne protislovja in tudi to se je izkazalo, da so njegove trditve o zaposlitvi neresnične.

Orožniki so Smolnikarja odpredali v ljubljanske sodnijske zapore. Smolnikar je zaradi tatvine presedel že pet let ječe.

ODDA SE STANOVANJE

treh sob s kopalščem v hiši sredi velikega vrta. Dvajset minut do New Yorka. Če hodi žena delat, bi lahko gospodinja pazila na otroke. Za pojasnila pišite na:

"STANOVANJE".

o "Glas Naroda", 216 W. 18. St., New York City.

(3x 3,56)

lo 200 dolarjev vreden Spartan Radio, ki ga je društvo "Bled" nabavilo v ta namen. Torej rojaki, udeležite se tega piknika (posebno če imate srečko) in bodite pričujoči pri izrežbanju, kaj, mogoče boste vi srečen človek, ki bi dobil 200 dolarjev vreden radio za 50 centov. Ako nimate srečke, jo lahko kupite pred izrežbanjem na pikniku.

Na pikniku bo tudi ples, za katerega so igrala godba na harmoniko.

Začetek ob 2. uri popoldne.

Vstopnina je 25c za moške, ženske so vstopnine proste. Auto-bus bo vozil na piknik. Bus lahko dobite na Franklinu pri mostu rli pa na cornerju Main in First St., Conemaugh.

Za vse bo prav dobro preskrbljeno.

Za društvo "Bled":
Ana Potokar.

Tulsa, Wyo.

Prosim, da mi priobčite dopis iz naše naselbine, kateri mislim, da je prvi odtokaj.

Slovenec ni tukaj več kot ena familija in en samec. Kakor se mi zdi se Slovenci raje drže pod kamenito streho, kot pa pri delu na prostem, zato jih je pa tudi tukaj ni več. Tukaj vrtajo za olje že kakršnih pet let in ker so ga že dobili toliko, da ga niso mogli izvoziti s trucki do železnice, so položili lani železne cevi na Opal do naše najbližje železnice. Plača je pa seveda vsakovrstna. Tisti, ki vrtajo, imajo od \$10.00 do \$14.00 na dan na 12 ur, pomagači pa \$2.00 manj, kar se pa tiče navadnih delavcev, imajo pa okrog \$5.00 na 8 ur.

Ker sem že omenil, da sva tukaj dva Slovence, še moram pripomniti, da imava prostor kjer prodajava mehke pijače. Seveda, ako bi ne bilo nekaj californijca in pa mešane vmes, bi gotovo večina oljnih delavcev z nama vred šla drugam po svetu.

Tukaj okrog je tudi dosti živinorejcev z veliko živine in pašniki. Za poljedelca pa seveda ni, ker je Bog našo deželo tako povzdignil, da imamo skoro več zime kot pa poletja, zato pa živina in pa divjačina toliko bolj vzpevata. Tukaj potratimo nad polovico časa sedaj z ribolovom, ker imamo dosti rek in potokov, v katerih se nahaja več ali manj postrv.

Blizu se nam tudi kokašja sezona, ko imamo ponavadi vsako leto po nekaj dni vsakovrstne zabave. Za njimi pa antilope in pa jeleni, tako da imamo zmiraj dovolj zabave v prostem času. Pred stitinajstimi dnevi smo tudi šli v Rock Springs, kateri je od tukaj oddaljen 92 milj, poslušat Anton Šubeljna. Vsem se je dopadlo, in mislim, da je on najboljši pevec, kar sem jih še kdaj slišal. Ker pa vodi železnica iz Californije ravno čez Rocks Springs, smo pa tudi morali tisto noč doli ostati. Posebno se za hvaljujem Jack Podbevšku za prenočišče.

Frank Žagar.

Fallon, Nevada.

Družino Mr. in Mrs. Frank Rebol je zadela strašna nesreča. Umrl jim je sedemnajstletni sin Frank, ki je bil od vseh visoko cenjen in spoštovan. Podvrgel se je operaciji na slepem črevesu ter je operaciji podlegel. Umrl je dne 24. junija ob deseti uri in petnajst minut popoldne. Pogrebne obrede je opravil Father M. J. O'Connell.

Frank je bil najstarejši sin Rebolovih ter je bil rojen dne 16. julija 1912 v Denver, Colo. Sem je dospel s svojimi starši v starosti treh mesecev. Dovršil je srednjo šolo ter je nameraval stopiti jeseni na visoko šolo. Bil je jako marljiv in priden. Bolan je bil samo dva dni. Zapušta žalujoče starše, dve sestre, brata, dva strica in njih žene v Pueblo, Colo., strica v Denver, Colo., tukaj v Fallon pa teto in osem bratrancev.

Žalujoči rodbini izrekam svoje sožalje.

Poročevalec.

DNEVI NEODVISNOSTI

se začne za vas v trenutku — ko začnete v teh poletnih dneh — pliti TRINERJEVO GRENKO VINO ki izžisti žolodec, pomaga prebavi, zajamči dobro spanje, ta vas osvaja za ves dan. "Philadelphia, Pa., 10. junija. Dosti zdravil sem poskušal, toda dosedaj sem spoznal, da je Trinerjevo Grenko VINO najboljšo zdravilo zoper žolodčne neredne. — Mrs. Amelia Brumer." V vseh lekarnah.

(Adv.)

Peter Zgaga

— Kako pa veš, s kakšno naglico voziš? — so vprašali rojaka, ki ni imel mere na starem Fordu.

— O, nič lažjega kot to, — je odvrnil. — Ko vozim z naglico dvajsetih milj na uro začne tako ropotati, da samega sebe ne slišim. Ko vozim z naglico tri desetih milj na uro, je ropotanje tako močno, da ne slišim brziga policijske piščalke. Ko pa vozim z naglico štiridesetih milj je ropotanje tako, da ne slišim govorjenja svoje žene, ki sedi za menoj.

*

V Ženevi se posvetujejo zastopniki 46 narodov, kakšna bo vbodoče usoda vojnih jetnikov.

Če se ne motim, ni še dolgo tega, ko so baš v Ženevi zastopniki 46 narodov svečano prisegli, da ne sme biti v bodočnosti nobene vojne več.

Zakaj potem razpravljati o usodi vojnih jetnikov?

*

Učeni profesor je predaval ameriški publiki o malariji.

In je rekel, da je proti malariji samo dvoje zdravil: močna doza kinina in dobro zganje.

Nato je malo pomislil ter pripomnil:

— Opozarjam vas pa, da je v Ameriki dosti lažje dobiti malarijo kot pa dobro zganje.

*

Oče je nenadno zbolel. Zdravnik je ugotovil, da ima unetje slepica in da je potrebna takojšnja operacija.

Odvadil so ga v bolnico, kjer je operacijo srečno prestal.

Po štirinajstih dneh je zapustil bolnišnico, slaboten, toda ozdravljen.

Mnogobrojna družina ga je doma veselo pozdravila. Le petletni sinček ga je nekoliko začudeno gledal.

— No, in kaj me gledaš? — ga je vprašal oče. — Kaj se ti čudno zdi?

— Papa, kje imaš pa babyja? — je vprašal mali.

*

Dober sosed je zlata vreden, slab sosed je podoben samemu vragu. Pa kako se znajo sosedje med seboj. Posebno, če imajo vrtove in kokiši. Na svetu ni namreč tako visokega fencia, da bi ga sosedova kokoš ne preletela in ne prišla na tvoj vrt.

— Tvoje kokoši so mi zopet vso solato osvinjale — je zaklical sosed ogorčen svojemu sosedu.

— Kaj misliš, da ti bodo hodile na solato jajca leč, jaz naj bi ti pa dajal še za jesh in za olje? — se je glasil ponižen odgovor.

*

Večinoma vsaka stvar v Ameriki je z rekordno številko označen del kulturnega stroja, ki je že razpadel, ali pa še ni sestavljen.

*

— Le pomislite, — je pripovedoval zakonski mož, — nočoj, predno sem prišel domov, je vdrl tat v moje stanovanje.

— Pa je kaj odnesel?

— Pete je mislil odnesti, pa se mu ni posrečilo. Revž se nahaja v bolnišnici.

— Kako to?

KRATKA DNEVNA ZGODBA

MAURICE DEKOBRA:

PUSTOLOVŠČINA

Monette je urejevala rože v vazi in neprestano popevala. Drobni dež je udarjal ob okno, a ona je bila navzlic slabemu vremenu dobre volje.

Samo nekaj majhnega, neznatna malenkost, je bila vzrok njenemu veselju. In ta malenkost je bila misel na nekega mladega neznanca, ki ga je slučajno srečala.

Spominjajoč se te male pustolovščine, se je vsa srečna smehljala.

Niti trije meseci se niso pretekli, odkar je prišla z možem v Pariz.

Monette je bila romantične narave. Njeno življenje se ji je zdelo tako mirno, malenkostno. Dasi je naravnost oboževala svojega moža, je vendar neprestano sanjala o prijetni pustolovščini, ki bi naredila konec tej vsakdanjosti.

Sinoči je šla v mesto, da nakupi nekaj stvari. Vračala se je preobložena z zavojčki in škatljami. Ko je stopila s tramvaja, ji je padel na tla majhen omot. Neznavec, ki je stal v bližini, je priskočil in ji ga usluženo pobral. Monette se mu je zahvalila.

Bil je zelo elegantno oblečen in zdelo se ji je, da mora biti tujec. Gledala ga je. On pa se ni brigal za njene poglede. "Morda se je samo delal tako?" si je mislila.

Nato je šel za njo... Ali je morda le slučajno šel po isti poti, kot ona? Naj že bo, kakor hoče, zanimalo jo je, kdo je ta človek.

Sredi ulice je morala obstati. Bila je jezna. Zadelo jo je deževati, a ona ni imela dežnika. Njen novi klobuček, ki je bil tako drag, bo zanič. Vsa obupana se je začela ozirati okrog sebe.

"Če dovolite, milostljiva, vam posodim svoj dežnik."

Bil je gospod, ki ji je preje pobral omot. Mislija je:

"Sicer izgleda zelo zapeljivo, toda, kaj se mi more zgoditi? Nič. Prosila ga bom, če bi me spremil domov. Ne daleč. Tam na koncu ulice je hiša mojega moža."

Smehljajoč se ljubeznivo, se ji je Popolnoma izčrpan — brez moči in krepkosti.

"Bil sem popolnoma izčrpan in brez moči, ko sem na porabi samo dve steklenici Nuga-Tone, se počutil kot nov človek." James Milner, Wiggins, Miss. V par besedah nam je Mr. Milner pojasnil, kako mu je Nuga-Tone vrnil moč in krepkost. Več kot milijon oseb je razbilo Nuga-Tone z velikim uspehom in vi ne bi smeli opustiti tega zdravila, ako ne ne počutite dobro.

Nuga-Tone je čudovito sredstvo v slučaju oslabele živce, v jetalnih organih, neredov ledvic, viter in mehurja, slabega apetita, napada omotice in glavobola, bolečin živcev ali mišic, izguba teže in spanja, oslabele in enakih slučajih. Lahko kupite Nuga-Tone v vsaki trgovini z zdravili. Kupite še danes eno steklenico in v par dneh boste opazili čudovito izboljšanje. Ako ga vaš trgovci nima v zalogi, mu recite naj ga za vas naroči od zalagatelja z zdravili.

— Adv.

Koncem junija t. l. bomo prvič pripisali vlogam pri nas obresti za pol leta po

4½%

Ker bomo obrestovali vloge, ki jih prejmemo do včeraj 12. julija t. l. že od prvega julija naprej, vabimo zlasti one rojake, ki se nimajo naše vlozne knjižice, da si jo preskrbe tekom te ugodne prilike. Nadaljnje vloge se obrestujejo od prvega v mesecu po vlogi.

Varnost denarja je vsakemu zagotovljena, naša postrežba je v popolno zadovoljnost posameznikov.

Sakser State Bank
82 Cortlandt Street New York, N. Y.

Rimska cesta in spiralne megle.

Vsem je dobro znano, da se naša Zemlja suče okoli Solнца s hitrostjo 30 km v sekundi. Z njo vred rotiramo okrog tega mogočnega ognjišča toplote in svetlobe sedem planetov: Merkur, Venera, Mars, Jupiter, Saturn, Uran in Neptun. Vsi tvorijo s Solncem vred solnčni ali planetarni sistem. Vanj spadajo tudi meseci, kometi in meteoriti. Vse planetarni sistem se razteza v prostoru, ki ni manjši od devet milijard kilometrov. Nikar pa ne mislimo, da se ti planeti obračajo venomer po istem prostoru. Solnce in njegova družina neprestano lete v neznane daljave, prav tako kot vse druge zvezde. Dognano je, da se naš sistem pomika s hitrostjo 20 km v sekundi nasproti neki točki, ki je sredi med ozvezdjem Herkla in Lire. Kakor je za človeške pojme prostoriost 9 milijard km skoraj neumljiva, tako je nam, zemeljskim črvom tudi čas v vsej ru docela tuj. Srečujemo se s tako ogromnimi razdaljami, da si ne moremo ničesar več predstaviti pod njim. Vse vsemir se neprestano pomika in leti, vzlic temu pa so zvezde, ki se nam stalno oddaljujejo, približno na istem mestu kot so bile za časa prvih opazovalcev pred nekaj tisoč leti. 5—10 tisoč letij je v vseviru zgolj trenutek.

Če bi nam bilo dano, da bi za hip zapustili našo Zemljo in po hiteli izven območja solnčnega sistema, bi opazili, da se naše Solnce giblje po prostoru v sredi med planeti, kateri ga obdajajo in plovejo okoli njega kakor oddelek vojnih ladij na oceanu okoli admiralske ladje. Daljavo, ki nas loči od Solнца, je v vseviru dokaj neznan prostor: 150 milijonov km. Že najbližja zvezda izven naše solnčne družine (Proxima Centauri) je za 280-krat dalje od Solнца; to se pravi: 21 trilijonov km. Le-ta pa je za zares sosed: videli bomo, do kakih strohotnih števil je prišla astronomska veda pri drugih zvezdah.

Ko se v tihi, vedri noči ozremo na zvezdno nebo, spomnimo se z obudovanjem in s spoštivostjo velikih mož, ki so z neumornim proučevanjem in z genialno iznajdljivostjo premagali otroške pojme o vseviru in razodeli človeštvu veliko resnico, da je Zemlja samo kosček vesoljne snovi. V vseviru so nešteti milijoni solnc in okoli njih se vrte planeti, kakor se Zemlja vrti okoli našega Solнца. Človeški domišljiji je odprta pot, da si zamišlja po svoje najrazličnejše možnosti življenja na teh planetih. Znanost, ki računa zgolj z dejstvi, ne more sprico silne oddaljenosti teh svetov ničesar povedati. Tudi o našem "stricu" Marsu, ki nam je v primeri s to daljavo sosed, vemo samo to, kar na tem planetu ni mogoče. Med nemožnim in sigurnim pa so neštete možnosti. Abotno bi bilo misliti, da se ogromne mase svetovja sučejo prazne, brez življenja, po vsevirskem prostoru. Čeprav ni direktnih dokazov, smemo vendar le sklepati, da so tudi na drugih svetovih nam podobna bitja. Kaj paš vedo mravlje na evropski strani Atlantskega oceana o mravljah na ameriški strani? A verjetneje je, da bi te mravlje izvedele druga za drugo, nego da bi prebivalci raznih svetov izvedli drug za drugega. Po oceanu plovejo ladje in morda pride katera mravlja na prekoceanski parnik in se prav tako neopazeno "izkrca" na drugi strani. Po neskončnem vsevirskem oceanu plovejo ladje — svetovi — a večino v določeni medsebojni razdalji. In obale drugih svetov se nam večno odmikajo. Plovejo tudi repatice, edine svedobne križarke na vesoljnem oceanu. Toda človek nima vstopa na nje. Malo je verjetno, da bo kdaj — čez sto tisoč let, ko bodo ljudje nemara za neprimerno višji razvojni stopnji — lahko sedel kak zemljan na tehnično ladjo in ubral proti Marsu...

Daljave, ki leže med našo Zemljo in tako zvanimi stalnimi zvezdami, so torej tako ogromne, da navadna kilometerska merila ne zadostujejo. Zato je vzela astronomija novo enoto: svetlobno hitrost. Svetloba prevlači v eni sekundi 300,00 km. Od najbližje stalne

limi rokavicami. Strup moraš iztisniti iz žlez v stekleno posodo takoj po smrti. To je nekoliko kapljic jantjarjeve barve". Kakor smo zgoraj omenili, zadostuje teh kapljic za usmrtevec cellega tuceta ljudi.

zvezde Alfa Centauri potuje tedaj približno 4 leta in 4 mesece. Ko bi se naše Solnce pomaknilo na mesto te zvezde, bi se nam videlo tako veliko, kakor se nam danes zdi na pr. Polarna zvezda.

Če se ponoči ozremo na nebo, vidimo velik, svetel pas, ki je mestoma ltkan z dragulji. Ta pas se imenuje Rimska ali Mlečna cesta. (Naše ljudstvo jo imenuje po večini Rimska cesta, ne vemo pa, čemu se ne bi moglo uporabljati tudi ime, ki je lastno skoraj vsem arijskim narodom: Mlečna cesta. V tem smislu jo imenujejo laščki, francoski, italijanski, angleški, nemški in drugi jeziki), dragulji pa so nekatera nam bližja, ogromna solnca. Tudi naše Solnce spada vanjo. Po računih angleških astronomov Chapmana in Milotea šteje vsevir Rimske ceste 1700 milijonov zvezd. Vse te so solnca, torej zvezde, ki svetijo z lastno svetlobo. Brez dvoma obstoji še nešteto milijonov temnih zvezd, planetov, ki so že hladni in odprti življenjskim možnostim. Njih obstoj ni samo prazna teoretična domneva, marveč je dokazan s študijami Russella, Crommellina in Edingtona.

Življenje zvezde je podobno človekovemu življenju. Tudi zvezda se rodi, razvija (raste), doseže maksimalni razvoj, nato pa oslabi in jame hirati, dokler ne nastopi smrt. V poslednjem stadiju je taka zvezda že hladno, ugaslo telo.

Pred 30. leti je predaval o teh zvezdah na pariški Akademiji znani zvezdoslovec Jahsen. Takrat je šlo v glavnem le za domneve in za dokaj skromne podatke. V teku treh desetletij smo v tem pravcu znatno napredovali. Ne poznamo samo razvoja zvezd, ampak poznamo tudi dokaj verjetno število tako zvanih mrtvih zvezd. Po Lindemannovih računih jih je približno 4000 krat več nego žarečih ali luminoznih zvezd. Če pa smatramo, da je to najvišje število in uvažimo zgolj četrtno, bi bilo temnih ali mrtvih zvezd 1700 milijard.

Naš sideralni sistem pa je samo otok v ogromnem vsevirskem arhipelagu. A že v tem otoku je združenih po vsej verjetnosti 1700 milijard zvezd. Izmed tisoč zvezd vidimo zgolj eno zvezdo, vseh ostalih pa ne opazijo niti najboljše teleskopi na zvezdarnah.

Rimska ali Mlečna cesta, kakor jo vidimo zlasti v vedrih zimskih nočeh, se razteza skoraj na vse zvezde, kar jih opaža naše oko. Njen "pas" je nekaka hrbenica našega vsevira. Njena oblika se ne razlikuje znatno od tako zvanega "rotacijskega elipsoida". Po računih ameriškega zvezdoslovca Curtisa potrebuje svetloba, da preleti njeno malo os, 3000 let, za veliko os pa 30,000 let. Mala os je z veliko kakor 1:10.

Ta veliki zvezdni otok — in ponavljamo, da šteje 1700 milijonov žarečih zvezd (solnc), izmed katerih večina ni manjša od našega Solнца, ki je 1 in eno četrtno milijonkrat večje od naše Zemlje — pa ne stoji mirno, ampak leti naprej v neskončni prostor. Brzi s hitrostjo 600 km v sekundi. V tem zvezdnem sestavu ali na njegovih mejah so nespiralne megle, ki jih zakonit gibanja vežejo s privlačnostjo okoliških trdnih teles (svetov). Naše Solnce pa je nekako v sredini celotnega sistema.

Toda naš zvezdni sistem je — kakor že omenjeno — zgolj otok v mogočnem vsevirskem arhipelagu. Zvezdoslovcu Shapleyu se je posrečilo dognati, da obstoje onstran "našega" otoka še nadaljni otoki. Najbližji je v daljavi 75,000 svetlobnih let. Te otoke zaznavamo v obliki spiralnih megel. Po raziskovanju ameriških zvezdoslovcev Shapleya, Curtisa in Russella so podobni našemu zvezdnemu sestavu od katerega so oddaljeni tisočkrat več nego iznaša njegova razsežnost. Nima jo nobenih stikov z njim, tudi dinamičnih ne. Skrajni konci spiralnih megel segajo v stahotno daljavo: Deset milijonov let potrebuje svetloba, preden pride s teh meja do nas. Tista svetloba, ki jo zaznavajo fotografske plošče na zvezdarnah, je tedaj kretnila na pot takrat, ko je bila naša Zemlja še v vse drugačem stanju neko je danes. Tudi človeka takrat še ni bilo...

Po računih učenjaka Lundmarka glede hipotetne paralexne nekaterih spiralnih megel si lahko zamišljamo te daljne svetove takole:

Spiralna megla Lovskih psov, ki jo zaznamuje "New General Catalog" pod št. 51945, je tako daleč,

DRUŠTVA

KI NAMERAVATE PRIREDITI

PIKNIKE,
VESELICE,
ZABAVE

OGLAŠUJTE

"GLAS NARODA" ne čita samo vaše članstvo, pač pa vsi Slovenci v vaši okolici.

CENE ZA OGLASE SO ZMERNE

da bi potrebovala svetloba kakih 8 milijonov let, preden bi prišla k nam. Kakor leti zvezdni sestav v prostoru s hitrostjo 60 km na sekundo, tako se tudi spiralne megle pomikajo v neskončnost s hitrostjo 1000 km v sekundi. Zdi se nadelje, da se spiralne megle vrte tudi okoli lastne osi. Merjenje njihovih gibanj je skrajno težavno in se še ne dajejo nobeni rezultati.

Gibanja se merijo tako, da se natančno določi pozicija jasnih točk, ki se mikrometrično izmerijo v določeni časovni razdalji ali pa se primerjajo fotografije iz več let. Za merjenje in fotografiranje spiralnih megel pa so pripravili zgolj največji teleskopi. Zanimivo je na pr., da je astronom Lampland primerjaje nekatere fotografije spiralnih megel iz leta 1896 in 1898 s fotografijami iz leta 1915 in 1916, dognal, da se megla Lovskih psov popolnoma obrne v 43.000 letih.

Koliko je spiralnih megel? Astronom Curtis trdi, da jih je približno en milijon. In kaj so spiralne megle? Nove "mlečne ceste", sestavljene iz novih milijonov solnčnih sistemov. Otoki neskončnega in večnega vsevira, ki ga ne bo človeški um nikdar dosegel, do konca in nikdar izmeril do dna...

Zemlja, na kateri se odigrava zgodovina človeškega rodu, je v vseviru samo kapljica vode v oceanu ali zrno peska v puščavi. Nič več. V lepih nočeh, ko nam oči srečujejo blesk daljnih svetov, se spomnimo te resnice, ki ni pravljica za otroke, ne duhovit domislek, ampak veličastno spoznanje človeškega duha. Zamislimo se: — Koliko čudovite, uprav čudežne sile je v človeških možganih. Človek izprva sam ubogo, slabotno bitje, prikovan na to peščeno zrnce, ki se imenuje Zemlja, je v teku časa spoznal, da zvezde niso samo dekoracija na oboku "sveta", temveč so vsevirski telesa, na katerih se nemara odigrava usoda drugih bitij. Človek meri in proučuje ta neskončni ocean in odtrga daljine, neznane njegove otoke. Pogled na nebo bi nas res moral navdati s svetim občudovanjem in z močno naravno zavestjo o človekovi vzvišenosti, kakor je hotel veliki Kant.

LEDENIK NA ODPRTEM MORJU

V Hamburg je dospel večji parnik iz Kanade. Poveljnik ladje je sporočil pristaniškim oblastem, da je srečal na svoji vožnji iz Kanade v Evropo nič manj nego 33 ledenikov, ki so se pomikali v širini 20 morskih milj. Največji ledenik je štel 60 m iz vode ter je bil tako velik kakor nemški otok Helgoland. Morjeplavci se je spričo te vesti polastila panika, ker je znano, da plava večji del ledenikov pod vodno gladino in tvori velikansko opasnost tudi za večje pomorščake.

RANJENA SRČNA MIŠICA JE OZDRAVLJIVA.

Z Dunaja poročajo, da je bila v zadnjem času izvršenih dvanajst operacij takih bolnikov ki so jih izročili Hocheneggovi kliniki, ker so imeli ranjeno srce. Osem pacientov je dobro prestalo operacijo in je že zapustilo kliniko.

Zadnja operacija te vrste je bila izvršena nedavno na bolniku, ki je imel 1 cm dolgo rano in se je prav dobro obnesla.

INTERNATIONAL PAPER COMPANY

New York, 12. junija 1929.

Svet ravnanstev je proglasil redno četrtletno dividendo enega in tri četrtna odstotka (12½%) na kumulativne 7% prednostne delnice te družbe in redno četrtletno dividendo enega in pol odstotka (1½%) na kumulativne 6% prednostne delnice te družbe, za tekoče četrtletje, izplačljivo 15. julija 1929 imeteljem, ki so na rekordu ob zaključku poslovanja 25. junija 1929.

Čeki bodo poslani po pošti. Prenosne knjige ne bodo zaključene.

OWEN SHEPHERD, podpred. in blagaj.

INTERNATIONAL PAPER and POWER COMPANY

Boston, Mass., 12. junija 1929.

Svet ravnanstev je proglasil redno četrtletno dividendo enega in tri četrtna odstotka (12½%) na kumulativne 7% prednostne delnice te družbe in redno četrtletno dividendo enega in pol odstotka (1½%) na kumulativne 6% prednostne delnice te družbe, za tekoče četrtletje, izplačljivo 15. julija 1929 imeteljem, ki so na rekordu ob zaključku poslovanja 25. junija 1929.

Čeki bodo poslani po pošti. Prenosne knjige ne bodo zaključene.

R. G. LADD, pom. blagaj.

Pošljite nam

\$1

in mi vam bomo pošiljali
2 meseca

"Glas Naroda"

in prepričani smo, da boste potem
stalni naročnik.

Mlada ljubezen.

ROMAN

Za Glas Naroda priredil G. P.

(Nadaljevanje.)

— Ti se šališ, dete, a to ni prav. Drži pa se proč od vseh teh ljudi. Ti so nevarni! Beži pred njimi, kot pred kugo! Ob mojem povratku, boš dobila, če Bog hoče, mojo nagrado!

— Pajaca? Moža za dvajset centimov?

— Ej, zakaj pa ne?

— Zares? Ti mi hočeš privedi moža iz Toulousea?

— Priznam, da nimam nobenega drugega opravka.

— Res, to je zelo mično. Ti veš, kakšnega hočem imeti: plavalnega, visokega ter z brki...

— Bodi vendar resna, Jakobina! Moli rajše k Bogu, da bi bilo moje poslanstvo uspešno. Jutri se prične Marijine mesec. Tukaj imaš ključ k cerkvi. Vsaki večer, tekoma angeljevega počaščenja, izmoli rožni venec ob altarju Svete Device!

— Da bo imel prav gotovo Bog? Da, stric, jaz bom molila k Sveti Devici. Ne, ti si zares komičen! Moram te poljubiti!

Položila je svoj roki krog vratu abeja Jacquesa in ta je po bočno zamikal, kot je vedno delal pri obhajilu.

— Oj, ti porednica! Kako dobro razumeš to! — je rekel sam pri sebi, dočim je mislil na vse one, ki so plezali radi nje po strmih hribu.

Kmalu pa je pregnal vse ter posvetne misli, si naložil takoj tekoma železniške vožnje pokoro ter odredil nato vse potrebno za potovanje.

Ko si je oblekel zopet sveže perilo, je prišel še enkrat k svoji nečakinji ter je rekel:

— Čuj, Jakobina, skoro bi bil pozabil! Da se nekoliko razvedriš, bi lahko nekoliko nadzorovala mulo.

— Kakšno mulo?

— Mulo čagota Silverja Montguilhema! Ti veš, malega fanta, katerega sva srečala pri cerkvi!

— A, ti misliš izdelovalca kolovratov?

— Da. Njegova žival uničuje naše pašnike. Vidiš ono mejo iz škričja? To je meja! Na tej strani je naše ozemlje. Kakor hitro bi osel prekorčil mejo, naj ga Pupot prime ter pošlje v zastavni hlev. S tem se bo naučil paziti na svojo žival. Ali si razumela?

— Da, stric.

— Dobro. Sedaj je dve uri in štirideset minut. Že vidim prihajati Roumignia! Bodi pametna ter ne pozabi, kar sem ti naročil!

Nato je abej poljubil mlado deklico ter odšel s čarovnikom v dolino.

— Ne pozabi, kar sem ti naročil, — je zaklical se enkrat deklici, predno se je obrnil proti Aigues-Vives.

— Bodi miren, stric — je zaklicala Jakobina ter zamahnila z bičelnic v roki v zadnji pozdrav.

DRUGO POGLAVJE.

Ko je bila sama, se je pričela gospodična Jakobine Marcadiu strašno dolgočasiti. Razložila je kovčeg, spravila svoje stvari v sobo v pritličju, zamenjala potovalno obleko z drugo, bolj primerno letnemu času ter vzela nato v roko knjigo.

Abej pa ni pustil ležati na mizi nikakih drugih romanov kot one iz rožnatih knjižnice in ti so bili preveč otročji za gospodično, ki bo v kratkem dobila svojo učiteljsko diplomu.

Vsled tega je odšla v delavnico svojega strica ter spravila v gibanje stružnico. Ni pa se ji posrečilo razvneti se za fabrikacijo lesenih piruhov in vsled tega ni strla niti najmanjše stvari.

— Ne, tega ne morem prenašati! — je rekla, ko je stopila na vrt. Tam jo je pogled na pogorje v splošnem zanimaj. Moj Bog, kakšna masa gora! In kakšne čudne oblike so me! Mele te gore!

Poklicala je Pupoto.

— Povejte mi vendar ime tega gorskega vršca! na desni strani! Saj ga vendar vidite. Visoki, beli stožci!

Pupota si je ogledala celo stvar.

— Da, tega pa ne vem! — je odgovorila.

— Kako! Vi ste že dvajset let tukaj ter niste nikdar vprašali po imenu te gore!

— Ne. Zakaj bi vpraševala zanj? Jaz sem pač čula reči, da je neke neke Pic de Montmirail, a kje, tega ne vem!

— In tukaj na levi, ta s polji pokrita gora?

— Ta tukaj? To poznam! Tam stanuje moj stric, ki se imenuje Charles Berges!

S tem so bili izčrpani zemljepisni pojmi stare Pupote.

— Kako naj ubijem čas? — se je vpraševala Jakobine.

Tedaj se je pa spomnila napol razpadle cerkve, ki je ležala prav v bližini.

— Pri moji veri! Molila bom lahko k sveti Devici, da bo mož, katerega mi bo privedel stric s seboj, dober in lep.

Vzela je v roko ključ. Ker pa je zapazila ob stranski kapeli veliko razpoko v zidu, se ji je zdela bolj priprosto, če se splazi tam noter.

To je bila v resnici lahka stvar. Dva ali tri skoke preko šute in nahajala se je na posvečenem prostoru.

Tedaj je zapazila kozo, ki je morala priti po isti poti ter se morala izgubiti prav do izpovednice, kjer je poganjala gosta trava.

JaKobina je medtem pokleknila k altarju svete Device ter molila rožni venec. Med tem časom pa je mislila na nekega angleškega častnika, katerega je svoj čas videla v Pau. Bil je visok in plavalas, s krasnimi brki. Mlade dame v samostanu so ga smatrale za zelo lepega.

— Sveta Mati Božja! Izprosi zame takega moža! — je rekla Jakobina po vsakem očenahu na molku.

Potem ko je molila kakih trideset ure, se je dvignila.

— Sedaj je dovolj, — je menila. — Če bom še tako nadaljevala, bo mogoče visok sedem čevljev.

Nato je zopet odšla po isti poti, po kateri je prej odšla koza.

— In kaj naj pričnem sedaj? — je vprašala zdehajoča. — Če bi le mogla koga pošteno razsrditi!

Neposredno nato pa je izustila lahen krik zadovoljstva.

— Tam prihaja zopet na pašnik žival našega sosedu. Ta mi bo že pripomogel do potrebne razburjenja!

Nato se je skrila za vrtno utico ter nadzorovala od tam oslico, kot ji je ukazal stric.

Gorski prebivalec, katerega so imenovali Silverja Montguilhema, je sedel na tla, poleg svoje živine. Bil je majhen, brineten deček brez brk, star kakih osemnajst do dvajset let. Rdeča volnena čepica, je pokrivala njegovo glavo in na ramenih je nosil običajno ogrtačo, obleko pastirja, ki je izgledala kot meniška kuta. Kapuca je bila potegnjena navzdol ter puščala prost obraz mladeniča, ki je bil bled in žalosten kot obrz okrevajočega.

S povešeno glavo je rezljal preslico. Na ta način je izdelal preslice, ki jih je prodajal po petnajst centimov.

Tekom poletja je izvrševal bolj dobičkanosni posel tujkega vodnika in njegova oslica je tekoma tri mesece prenašala turiste iz Aigues-Vives na lahko dostopne gore v okolici. Sploh pa je užival Montguilhema, ki si je nekoliko skvaril levo nogo pri padcu v neko zarezno ledenika, sloves velikega vodnika po gorah. Poznal je vse gorske vrhunce in abej Bordes, kadar ga ni zmerjal s "cagotom", ga je ironično nazival s "Pirnejefflom".

(Dalje prihodnj.)

VICTOR BRIDGES:

Gospod pastor.

Konec.

"Kaj pa se dobi pri vas dobrega mimo okna. Hotelir je skočil k oknu.

"Sicer je še nekoliko zgodaj za kosilo, toda to je vseeno, kajti za zajtrk nisem imel mnogo."

"I k-k-kajpada, takoj, kako želite. Mogoče mrzlo p-p-pečenko, ali pa beefsteak, kosilo bo gotovo šele ob enih."

"Da, da, prinesite beefsteak," je hitro rekel Bascombe, "toda, naj ne bo premajhen, pa dosti krompirja mora biti poleg."

"Kaj pa naj prinesem za piti, gospod pastor?"

Bascombe je nekoliko počakal z odgovorom kot da bi si hotel vtisniti vso lepoto tega vprašanja. —

Koj na to pa je dejal, "mislim, da bo najbolje kozarec burgundca."

Hotelir je do sedaj poznal pastora, je le kot stiskače pri katerih se ne da dosti, ali nič zaslužiti, danes pa je to mnenje temeljito spremenil. Hitel je zatrjevali da bo sam prinesel zaželeno ter osebno postregel gospodu pastoru. "Mogoče pa si želite med tem ogledati svojo sobo?" je vljudo pripomnil hotelir.

Bascombe je vrgel pogled na svoje, ne preveč snažne roke ter odvrnil, "da, da, dobro bo da se nekoliko umijem. Veste dolga pot in pa cestni prah."

Hotelir je pritisnil na zvonec, nakar je nekod prihitel deček rdečih las.

"P-p-pokaži temu gospodu na število šest, John ter prinesi v sobo tople vode. Jaz bom pa skrbel, da bo vse pripravljeno ko se vrnete."

Po preteku petih minut se je Bascombe vrnil v jedilnico, kamor je natakav ravnokar postavil naročeno jed. Bascombe je pogledal skozi okno ter opazil, da je v preje tako osamljeni ulici mesta Princetowna nastalo neko čudno vrvenje.

Na nasprotni strani ceste je stala gruča ljudi, ki je živahno gestikulirala ter kazala v smeri proti kaznilnici. Ko je neki paznik hitel mimo, je vse gledalo za njim iz česar je Bascombe sklepal, da mora biti razburjenost v zvezi z kaznilnico. Bascombe je instinktivno odmaknil stol nekoliko proč od okna. V tem pa je vstopil hotelir, v roki noseč steklenico burgundca. Bil je zarudel in obraz in kazal je znake vznemirjenosti.

"Oprostite d-d-d ste morali čakati, toda v našem, sicer mirnem mestu, se je nekaj pripetilo. Ravnokar mi je jetniški paznik pravi, da je neki kaznjeneц pobe-gnil."

"Kaj poveste," se je začudil Bascombe ter si nallil kozarec katerega je v dušku izpraznil. "Novica je tudi meni šla nekoliko na živce."

"Rad verjamem, g-g-gotovo kaj takega še nikdar niste."

Bascombe si je nallil še en kozarec ter parkrat srebrnil rekoč, —

"Kako pa je revež mogel pobe-gniti?" ter postavil kozarec na mizo.

"Pravijo, da je bil neki poklicni slikar ter da je prišel z pazniki v zabavišče kjer naj bi naslikal neke kulise za gledališko predstavo, katero nameravajo igrati prihodnje dni. Pustili so ga nekaj časa samega, a ko se je pazvik vrnil, je našel vrata na cesto odprta, kaznjence pa nikjer."

"Brezbriznost, nič kot brezbriznost," je pripomnil Bascombe ter prillil vina v kozarec.

"S-s-seveda. Toda čudno je pa vendar, kam je izgubil v kaznjenski obleki. Človek bi mislil, da ga morajo prijeti v hipu, ko bi se kje prikazal."

Pritajen smeh je širil Bascombu preko obraza.

V tem je bilo zaslišati peket konjskih kopit in več uniformiranih jezdecev je v divjem diru svignilo mimo okna. Hotelir je skočil k oknu.

"S-s-ste jih videli?" je vprašal svojega gosta. Bascombe pa je dvignil kozarec ter dejal, "na mnogo sreče, da bi ga kaj kmalu prišel," ter izpraznil do dna. Nato pa se je lotil beefsteaka in prikuhe.

"S čim vam smem še postreči, gospod pastor?" je uslužno vprašal hotelir ko je Bascombe položil nož in vilice na krožnik.

"Steklenico dobrega port vina in cigara bi bilo sedaj na mestu in mislim, da bi mi prav nič ne škodilo."

"T-t-takoj, gospod pastor," je dejal hotelir ter odhitel v klet, grede pa v duhu računal na dobiček, ki ga bo imel od zgovornega pastora.

Ko je bil Bascombe sam, je zopet pogledal skozi okno in zdela se mu je, da je ves Princetown pokonci ter se pridružil zasledovalcem ubeglega kaznjence. Videti je bilo celo več meščanov, oboroženih z vilami in kosami. Bascombe je napil vsaki skupini, ki je šla mimo okna, dokler ni steklenice popolnoma izpraznil.

Minuto kasneje je gospodar zopet vstopil, v rokah noseč skatloj cigar in steklenico port vina. "Tu sem vam prinesel nekaj prvovrstnega, gospod pastor. Pristen port, letnik 1858. Vsakomur ga ne ponudim. "Natočil je kozarec ter ga dvignil proti svetlobi. Bascombe je pokusil ter izjavil, da je prvovrstno in da kaj takega še nikjer ni dobil. "Natočite še zase kozarec, gospod hotelir." Ta si ni dal dvakrat reči in takoj je ustregel želji tako odličnega gosta. Kmalu se je po salonu širil duh pristne havane. To je bil za Bascomba višek, več mu usoda v danem položaju ne more nuditi, vsa tako se mu je zdela.

"S-s-se sedaj nič ne vedo o ubožniku, dasiravno ga takorekoč ves Princetown išče," je pripomnil hotelir.

"Videl sem jih tudi mimo hoditi. Zelo pripravno ljudstvo, vaši meščani." Za trenutek je utihnil, kar mu je šinila v glavo nova, skoraj vrtoglava misel. "Ali mi morete preskrbeti voz, gospod hotelir?" je vprašal.

"Kaj p-p-pa. Kako daleč pa mislite, gospod pastor?"

Bascombe je vleknil na cigari, nato pa dejal. "Na vsak način moram obiskati gospoda guvernerja, ravnatelja kaznilnice. Moj stari prijatelj, gospod Marshall. Gotovo bi bil užaljen ako bi zvedel, da sem odšel od tu, brez da bi se pri njem oglasil."

Pri imenovanju guvernerja, gospoda polkovnika Marshalla, se je hotelirjev respekt do gospoda pastora še za par stopinj povečal.

"Takoj vam pošljem kočijo. Je sicer samo pol milje do ravnateljevega poslopja, toda danes ste že dovolj hodili ter ste utrujeni. H kateremu vlaku pa naj pošljemo po prijago, k polsedmemu?"

Bascombu je bilo pač vseeno h kateremu vlaku reče, zato je pri-kimal, ter dostavil, da naj dobro pazijo.

"Že d-d-dobro že. Večejali bode-tede tudi, kaj ne?" Klavern usmeh je zalrgal Bascombu okrog usten, nato pa je dejal.

"Seveda."

Pet minut za tem, je skozi vežo priropotala kočija ter se ustavila pred vhodom v hotel. Da tih pet minut ni poteklo brez koristi, se je poznalo na steklenici, in pa na nesigurni hoji gospoda pastora, ko je stopal v kočijo. "Na svidenje," je dejal hotelirju, ki ga je spremil do voza. Udobno se je naslonil v mehke blazine, a hotelir je zmaheval z glavo ko je gledal za odhajajočim vozom čes, gospod

VABILO NA IZLET (PICNIC)

DRUŠTVO M. P. in SLOVENSKA GODBA
v LITTLE FALLS, N. Y.

priredi

SKUPNI IZLET

v nedeljo, dne 12. julija

na običajnem prostoru Gun Club, Stop 44.

Prostor je večinoma vsem tukajšnjem rojakom dobro poznan.

Uljudo se vabi vse tukajšnje in vse rojake iz bližnjih naselbin, da se po možnosti udeležite tega izleta. Skrbelo se bo, da bo po možnosti vsem dobro postreženo. Pričetek ob 10. uri dopoldne.

Vstopnina za osebo 25 centov, otroci prosti.

ZA OBILNO UDELEŽBO SE PRIPOROČA —

ODBOR

pastor so se ga pa nekoliko navlekli.

Bascombe je gledal na skupine ljudi, ki so se vedno stale ob cesti ter se jim skrivaj mugal. Ako bi bila vožnja še par sto metrov daljša, bi bil skoraj gotovo zadremal v vozu. Toda sunek ko se je kočija ustavila pred guvernerjevo hišo, ga je popolnoma predrnil. "Ali naj počakam?" je vprašal voznik. To vprašanje se je Bascombu zdela zabavno zato je rekel, "da, le počakajte, bom že prišel enkrat."

Predno pa se je začuden voznik zavedel kaj mu je dost rekel, je ta že izginil v veži ter pritisnil na zvonec. Ko je prišla služkinja jo je pozdravil ter vprašal je le gospod ravnatelj doma in ko mu je služkinja pritrdila, ji je pastor naročil, da naj ga javi ker bi neki star njegov znanec rad govoril z njim. Služkinja ga je dvomljivo ogledovala, a duhovniška obleka ji je vsak dvom izpodbila, peljala ga je v sprejemnico ter mu velela sedeti. To pa je bilo skoraj popolnoma odveč, kajti Bascombe je padel v naslonjač še predno je služkinja izrekla one besede. Imel je baš še toliko časa, da je prišel nekoliko k sebi, ko je že prišel guverner. Bil je o stasit mož, vojaške postave, močnih brk, ki so štrlele kvišku sicer pa je bil prijaznega obraza in prav nič primeren za ravnatelja takega "zavoda" kot je kaznilnica Dartmoor. Služkinja mu je najbrže že več povedala o prislecju kot pa je bilo treba, kajti gospoda pastora je ravnatelj od vseh strani ogledoval ter se mu skrivaj mugal.

"Kaj želite od mene, gospod?" je končno spregovoril.

Bascombe niti poskušal ni da bi se dvignil s stola, kajti dobro je vedel, da se ne bo mogel držati v ravnotežju, zato je obsedel ter se samo smehljaj, "Mar me ne poznate?" je spregovoril z začudenjem.

"Ne poznam vas, kako neki bi?" je odvrnil ravnatelj.

Bascombe je pograbil lasuljo ter jo snel z glave. Ravnatelj je trenotek presenečen bull vanj. "Za Boga milega, to je vendar Bascombe," je skoraj zakričal. Bascombe je pri-kimal. "Oprostite gospod guverner, da ne vstanem. Ne mislim vam s tem odrekati pokorščino, toda vedite, da sem obdeval v hotelu Moorland." Ravnatelj se je sesedel v najbližji naslonjač ter se pričel krohotati, da je kar odnevalo po sprejemnici. "O cigan tak, cigana! Lepo reč ste nam napravili. Skoraj ves pazniški zbor je za vami ter vas išče. Kaj zlomka pa vas je dovedlo do tega, da ste pobe-gnili in kje ste staknili to robo, ki jo imate na sebi?" je med smehom in krohoto spraševal Bascomba.

Ta pa je pojasnil vse, nič ni pri-tem hotel omiliti kazni, ki ga je krival ali zmanjševal, da bi si s čakala. Guverner ga je z zanimanjem poslušal, od časa do časa po-novno bušnil v krohoto, a ko je Bascombe opisoval potek obeda in port vino letnika 1858, se je zopet naslonil ter se tako od srca nasme-jal, da so mu solze pritekale po li-cu. Ko je Bascombe dokončal, je ravnatelj vstal ter rekel: "Bas-combe, vaša šala je sedaj pri kra-ju, sedaj bo pa treba misliti na kazni." Bascombe se je med tem že nekoliko streznil, vstal pokonci ter sprav po kazensko salutiral.

"Pripravljen sem, gospod ravnatelj."

Ravnatelj je prijel starega greš-nika za ramo, a ne pretro ter de-jal:

"Od zlomka ste naviti Bascombe in vsepoved bo govorjenja o kaz-nilnici Dartmoor in njenih pazni-kih, vendar pa ste mi všeč in gle-dal bom na vas."

Polkovnik-guverner Marshall je držal besedo.

KOČIJAŽ, KOVČKI IN LJUBICA.

V Stolnem Belgradu na Madžar-skem imajo velik družabni škar-dal. 18-letna hči nekega daleč na okoli znanega veleposestnika se je zaljubila v 19-letnega paradnega kočijaža svojega očeta in pobe-gnila z njim, neznanu kam. Parček se večkrat opazovali, kako stika glave, a nihče ni jemal tega res-no. Vsekakor se je deklica za pobe-g izvrstno preskrbela. Pobraba je ves rodbinski lišp in ga naložila poleg drugih vrednosti v devetnajst kovčkov. Izvoljenec jo je odpeljal v ne-ki odljuden kraj, kjer sta prestopi-la v avto, potem pa sta se odpe-ljala z železnico. Od tu dalje manj-ka za pobe-glama vsaka slea.

Dekletova rodbina je ogorčena in osramočena, kočijažu pa se menda dobro godi in se gotovo ne bo prestopilno javil gospodarju. Poiškati ga bo morala policija.

Kretanje Parnikov

Shipping News

7. julija: Aquitania, Cherbourg

9. julija: Majestic, Cherbourg

11. julija: Cleveland, Cherbourg, Hamburg

12. julija: Paris, Havre

Vulkan, Trst (izlet)

Lapland, Cherbourg, Antwerpen

Volendam, Boulogne sur Mer, Rotterdam

Minnesota, Boulogne sur Mer

13. julija: Hamburg, Cherbourg, Hamburg

15. julija: Herengaria, Cherbourg

16. julija: Karlsruhe, Boulogne sur Mer, Bremen

Rotterdam, Boulogne sur Mer, Rotterdam

17. julija: President Roosevelt, Cherbourg, Bremen

18. julija: Stuttgart, Boulogne sur Mer, Bremen

19. julija: France, Havre

Olympic, Cherbourg

Pennland, Cherbourg, Antwerpen

20. julija: Minnetonka, Cherbourg

Albert Ballin, Cherbourg, Hamburg

Conte Biancamano, Napoli, Genova

22. julija: Berlin, Cherbourg, Bremen

24. julija: Mauretania, Cherbourg

George Washington, Cherbourg, Bremen

26. julija: Ile de France, Havre (Glavni poletni izlet)

Homeric, Cherbourg

Bremen, Cherbourg, Bremen

New Amsterdam, Boulogne sur Mer

Roma, Napoli, Genova

27. julija: Belgeland, Cherbourg, Antwerpen

St. Louis, Cherbourg, Hamburg

Leviathan, Cherbourg

Minnehaha, Boulogne sur Mer

31. julija: Dresden, Cherbourg, Bremen

America, Cherbourg, Bremen

1. Jesenski izlet, — sep. 6., "Ile de France".

2. Jesenski izlet, — okt. 18., "Ile de France".

Božični skupni izlet, — 6. dec., "Ile de France".

6 DNI PREKO OCEANA

Najkrajša in najbolj udobna pot za potovanje na ogromnih parnikih: PARIS 12. julija; 2. avgusta (Ob polnoči) (3 P. M.)

FRANCE 19. julija; 15. avgusta (Ob polnoči)

ILE DE FRANCE 26. jul.; 20. avg. (7 P. M.)

Najkrajša pot po železnici. Vsakdo je v posebiti kabini z vsemi modernimi udobnostmi — Pijača in slava francoske kuhinje. Izredno nizke cene. Vprašajte kateregakoli pooblaščenega agenta.

FRENCH LINE